

Genetherek, Wolfgang:

AZ ÜZEMI KÖNYVTÁRAK KIADVÁNYAI

Minden üzemi könyvtárnak törekednie kell arra, hogy állandó kapcsolatban álljon olvasóival, sőt ezen túlmenően az üzem összes dolgozóival, azokkal is, akik még nem tagjai a könyvtárnak. Ennek az eszközei az irodalmi tömegmunka már ismert formái: kiállítások, könyvismertetések, az irodalom körözése. Ezek a módszerek azonban már feltételeznek bizonyos érdeklődést az irodalom iránt. Nekünk könyvtárosoknak állandóan keresnünk kell az új sikerrel biztató utakat és módokat, hogy üzemünk utolsó dolgozóját is megnyerjük az olvasás számára. Mi sem alkalmasabb erre a célra, mintha a könyvtárnak saját kiadványai vannak, amelyek tájékoztatnak munkájáról, könyveket ajánlanak és közlik a különféle olvasók állásfoglalásait. Tény az, hogy államunkban csak kevés üzem nyújt anyagi lehetőséget ilyen kiadványok megjelentetésére. De semmiesetre sem jelentheti ez a kiadói tevékenységről való teljes lemondást. Évek óta sok nagy üzem jelentet meg üzemi újságot. Jelentőségüknek megfelelően ezek az újságok hamarosan szilárd helyet foglaltak el az üzem életében, amelyet már elképzelni sem lehet nélkülük. Életből vett példák kapcsán mutatják be az üzemi újságok, hogyan küzdenek a dolgozók a termelési tervek teljesítéséért, hogyan kapcsolódnak a napi politikai kérdések az üzem életével. Legyenek az üzemi újságok az egész üzemi élet tükröképei és szócsovei, beleértve az általános kulturmunkát is a mintet elsősorban érdeklő könyvtári munkát is. De sok nagyüzem lapjaiban, mint pl. a Kirow-Werk, Leipzig; a VEB Kombinat Otto Grotewohl stb. hiába keres az olvasó "életjeleket" a könyvtárról. Másfelől a rejtvény- és vicc-rovatok mutatják, hogy a szerkesztőségek igyekeznek a szórakoztatásnak is helyt adni. Mennyivel inkább kellene helyet biztosítaniuk szabályos könyvismertetési sorozatoknak! Ne legyen többé üzemi újság, amely minden számában nem közöl - pl. "Ajánlott könyvek" - könyvismertetéseket vagy bibliográfiai összeállításokat!

A könyvtáros kötelessége, hogy a szerkesztőségeknek folyamatosan rendelkezésre bocsássa az aktuális művek ismertetését. De a könyvtáros segítsége az üzemi újság felé ne csak erre szorítkozzék. Egyidejűleg kutassa fel az üzemi élet problémáit és ezeket hozza kapcsolatba könyvtárosi tevékenységével. Pl. az üzemek termelékenységeinek emelésével szoros összefüggésben van a betegállományok csökkenése. Milyen jól bebizonyíthatja itt a könyvtáros, hogy mekkora jelentősége van a könyvtárnak és általában minden kultúrának!

lis tényezőnek az ál-beteg állományok csökkenésénél a dolgozók öntudatára való nevelő hatásánál fogva. Nem kevésbé jelentős a könyvtári munkáról szóló beszámoló. Sajnos, legtöbbször csak "szűk" körben történik meg. Miért nem él a könyvtáros azzal a lehetőséggel, hogy az üzemi ujság útján állandó negyedévi beszámolók formájában tudatosítsa az üzemi könyvtár eredményeit és sikertelenségeit minden dolgozóban és mindennekeltűt a gazdasági funkcionáriusokban? Nekünk üzemi könyvtárosoknak más nyilvános könyvtárbeli kartásainkkal szemben megvan az a nagy előnyünk, hogy zárt kollektívát, ugyanannak az üzemnek dolgozóit kell ellátnunk; nos hozzájuk szólhatunk cikkeinkben az üzemi ujság hasábjain. Mikor van más nyilvános könyvtáraknak arra lehetőségük, hogy cikkeiket a sajtóban közöljék és akkor is hány olvasót képesek ezek által tájékoztatni? Ragadjuk meg végre az alkalmat, bizonyítsuk be dolgozótársaink és a nyilvánosság előtt is, hogy az üzemi könyvtárat az üzemi élet kulturális középpontjává tudjuk tenni, mondjuk el egyben elképzeléseinket is erről. Fáradozásunk eredménye az olvasók nagyobb létszáma és az illetékes körök megnövekedett támogatása lesz.

= Der Bibliothekar, 1955. 10.sz. 590-591.l.
